

ματι αειεχων, και φειγόμενος, τινες δ' η καυσίμαχον
 χρεισασθαι. *πρωτ' τ' κείω, καύσω.* άλλοι δ' η κρεσίμαχον,
 δ'ποτ' κρείω, αλλ' οποιουσιου αν ειη τ' λέξω: ετιμο-
 λογία, & χρειφή, τούτ' εστις εως οπιθετις ανθρωπον θορυ-
 βώδη, & εαχάδη, κομπασικόν, και αλαζόνα σημαίνεσθαι
 δ'ηλον, ο δ' τ' τούτων νόος, δ'ατ'. Εγώ γ'δ, ο πατ', τ'σ'σαν ε-
 σμάτων ανέως, εθαύμαζον ει συ μη εις υδς ανδρός τι-
 νος φιλοπολετωτατου, η δς αει εν τ'η βελ'η δημηγοράν, η
 εν τ'η γνώμης δ'ποφάνσει, η εν τ'η λησφορείας εδ'εν αλ-
 λο η πολέμους φρονεσ'πνεσ', φωνεσ', & συμβελεύει, και τους
 πολίτας τ' αυτ' λαμποφονίαις εκάσ'οτε οίονεσ' & λωπί-
 ξι ποδς πολέμους ακονα, & παρορμα, επαίξε δ' ο ποιη-
 τής *πρωτ' τ'όλοος τ'ε λαμάχου όνόματος.* ετω και εν Α-
 χαρνέυσι, η μαχών, & λαμάχων απαλλαγείσ.

CHR. Ασκήσει.] Hoc referendum est ad πε-
 πωμύσοι, non ad θωρήσεσθαι, quanquam neque sic
 male, & melius fortassis, nam θωρήσις est ebrietas,
 vox Hippocrati medicorum deo & deorum (quae
 les antiqui paganoꝝ) medico familiaris. Fuit
 cum putarem legendum πεπασμύσοι, ut esset idem
 ac κροκημύσοι, & quasi Echo daret illi responsum
 ασμύσοι. Tamen nihil muto, & calidum fortasse
 nimis hoc inuentum. Coniectura tantum fuit, in
 quo facile aberrasse a scopo in quem coniiicimus:
 Sanè enim (neque dolo nec ambitione dico) ve-
 rum vestigo, ruspinoꝝ, percontor. Is meus est finis.
 Cæterum videtur huic versui, ut Hexameter sit,
 deesse vltimus spondæus, velut ετως aut quid si-
 mile. *λαμάχε.*] Particula λα intentionis est &
 αυξήσεως ut βοῦ. Lamachum hunc ex nomine facit
 βελόμενον μαχεσθαι, (fuit enim φιλοπόλεμος, cætera
 vir fortis) Nam λῆς etiam Diores pro βούλες, vel
 θέλεις vsurpant. Ego audaçter satis Trebellium
 ex Lamacho feci in interpretatione, ad hoc tan-
 tum ut ad bellum alluderem.

Σχόλια. Ου παράματ' ασει.] εδ'εν τ' ειρωνίας η-
 διον, και γ'δ ως κιναιδίζόμενον τ' Κλεώνυμον κωμωδειν
 βέλεθ'. Ασσιδι μὲν Σαίων.] και ελεγείον Αρχιλόχε,
 & σίχοι θηποιδε, Αρχιλόχε δ'ε εστι τ' δίστιχον. ετως δ'ε
 εγραθη οπι τ'η δ'πορίψει τ' ασσιδος, οπι τ'η δ'είως δ'ε και
 εν αυτ'ω ποδς ρίψασσιν ειρηθ'. αλλως, ασσιδι μὲν Σαίων
 Αρχιλόχος ποιητής λω η παντας διεβαλλεν. (Bis.
 Οθεν η παροιμία, Αρχιλόχον πατείς, οπι τ'ηδ' κωνηγόρων,
 & λοιδορών.)

Κα) Πίνδαρος Πυθίων ειδει Β.
 Ειδον γ'δ εκάσ' εών τ'α πόλλ'
 Εν άμαχανία
 Φογερόν Αρχιλόχον βαρυλό-
 Γοις έχθεσι πιαμύθρον.

Αλλως, δ'ατ' ο Αρχιλόχος εζηλθεν εις πόλεμον εν τ'η
 ποδς Σαίους μάχην, εις δ'ε εθνος θραήνης, και φοβηθείς, ε-
 φυγε ρίψας εαυτ'εσ' & οπλα, αυτ'όν ουκ διαβαλλών λέ-
 γει.

CHR. Ασσιδι μὲν Σαίων.] Ut supra puerulus
 Lamachi incepit a principio Epigonorum Anti-
 machi, puta quia μάχας camebat, sic iste alter Cle-
 onymi ab Archilochi Elegidio, qui poeta melior
 fuit quam miles. Nam & ipse suorum vitiorum
 præco fuit (in quo culpatur a Critia apud Ælia-

Πλακοῦσιν εστιν εντυχειν πω λανωμύσοις ερήμοις.
 Πεδς παύτα βρυκετ' η τάχ' υμιν φημι μετ'αμα-
 λήσθην
 Ευφημειν χηη και τω νύμφωλν έξω πινά δεύεσ
 κομίζεσιν

num), ac ne turpissimum quidem omnium quod
 est ignavia & imbellia ρίψασσιν indicatum esse
 voluit. Quod Horatius emulatus videtur cum ait
 in Odis, *Sensire licita non bene parmula:* illud enim,
Non bene, ignaviam prodit & facinus *ει άμαμητόν.*
 Notum est Archilochum in pugna contra Saos
 Thraciæ gentem id perpetrasse quod in Elegia
 sua satis testatur. *Φυχλώ δ' έξεβαωα.*] Etiam Ar-
 chilochi est hemistichion, initiumque distichi al-
 terius, quod integrum reperitur apud Plutarchum
 ad hunc modum,

Φυχλώ δ' έξεβαωα φυγών, αλλ' ασσις, εκείνη
 Ερρέτω, ης αυθις κηθήσμαι ενακία.
 id est,

*Servani fugiens animam, clypeumque valere
 Iussi: hand peiorem nempe parare licet.*

Hinc Demosthenes fugam, ut opinor, suam unde
 excusaret habuit: Notum enim illud illius, *α νηρ' δ'
 φεύγων η παλιν μαχήσεθ'.* id est, *Rursus potest pugna-
 re qui fugit semel.*

Σχόλια. Πόδων.] *ισσοκροζόμενοι ετως ελεγρον τ'
 παιδια.* η ετω λέγει τ' του βρέφους τ'ο αιδόιον. *Εις τ'
 αυτου πατέρ' εδ'εις*] ο αιχρέ, εις τ' Κλεώνυμον, οτι
 ρίψασσις.

Bis. Φλαην] φλαην αντι του μετα φόβεσ'οθειν. ε-
 τως εν Πλέτω,

Κα) γ'ω τ'οτ' ηδ' η τ' αθάρης πολλω έξφλων.
 άλλαχου φλαην αντι τ'ε θλαην Αθηκας. *Και σποδειν]*
αυτα μεταφορικας ειρηται, σποδειν γ'δ κυεως τ'ο ποδς
εσμοδς καθαίρειν. Ιούτων δ' ο νοδς, οδ'ε, Ημ'η τ'ηδ' ενθα-
δε μ'υόντων τ'ο λοιπόν εργον εστι, ταυτα πάντα κατα-
φαγειν, και τ'εσ' τραπέζας δ'πομάθειν, ως εμ'ηδ'εν ετε
πρωτ'ελείπεισθ'. Κενας παρίλκειν.] τας γνάθους δηλο-
νότι. Εμβάλλεισ, & σμήχετε.] Σ. εμβάλλεσθαι, τ'ο κατ-
εσθίειν. εμφορεσθαι, εμπίμπλασθαι. σμάχεν κ' τ' Η-
σύχιον, ενεργειν μ'η σποδ' ης, οθεν τ'ο σμάχεντε μεταφορι-
κας αντι του σποδ'ελαίως, μαεσ'αδ'εσ' άλλαχ'ε δ'ε σμάχην,
τ'ο λοιδορειν, δ'ατ' του καθ'απ'ιεσθ' τ'ηδ' σμωμύθρον, ως φησι
Σειδ'ας, σμήχεν δ', τ'ο καθαίρειν, ως φησιν Εύσ'αθιος, άμ-
φότερα δ' πρωτ'εσ' σμω.

CHR. Ω πόδων.] Non solum puerorum τα
 αιδόια, sed & ipsi pueruli sic vocantur, putilli no-
 mine. sic apud Virgilium in Catalectis potus re-
 cè vocatur πόδων ut notavit Scaliger. Sed pro-
 fectò dissimulandum non est illic Virgilium de
 industria brevuisse priorem syllabam του Potus,
 & iussisse in homonymia vocis quæ & Bacchum
 & Venerem (qualis Silenus Bacchicus voluit apud
 Euripidem) designat. Hesychius non solum πό-
 δων ait, sed σποδωνεύς. Quin & σμορδωνεύς & α-
 δων, quæ omnia sunt *ισσοκροεισκα* & dicta οπι του
 αιδόιου τ'ηδ' παιδων, nisi mendosa illic exempla-
 ria. *Και μη κενας παρίλκειν.*] Puto intelligi de
 maxillis. Nos vernacula lingua dicimus, *Mascher*
à vuide. *σμήχετε.*] Legitur σμάχεντε apud Su-
 dam, quod est *μαεσ'ατε*, sed idem etiam σμήχεντε.
 Lego autem sequenti versu οδ'εν non οδ'ε. Est
 enim versus Anacreonticus Dimeter Catalecti-
 cus.

G *Fruī placentis dulcibus deserta peruagantes:
 Verum ista deuorate, mandite, aut vos pænise-
 bit.*
*Linguis quippe fauendum est, atque huc opus
 adducere nympham,*